

Publicerad 2022-09-09 10:20 av Sven Borrie

Musik

Nackhåren reser sig, skuldrorna drar ihop sig.
Blundar och lutar huvudet svagt bakåt.
De första tonerna fäster sina krokar i dig.

När gåshuden rusar från svanken upp mot nacken.
När basen får lungorna att vibrera.
Och benen rycker i takt med musikens musa.

Då består hela ens väsen av musik.
Enheten tid existerar inte längre.
Rytm, känsla och inlevelse är allt.

Fingrar som milt plockar på strängar.
Vita tangenter lyser i månens sken.
Mäktiga toner som sliter i själen.

Musik är ett språk utan ord.
Ett språk kroppen förstår, lever, dansar.
Ett språk som ger liv åt våra drömmar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sven Borrie med Poeter.se id #105983 innehar upphovsrätten